

„Pojďme o tom mluvit“ dne 30. 11. 2021

Zápis reflektuje témata diskuse akademické obce.

Moderátor doc. Jan Šotkovský zahájil dnešní setkání na téma: kvalita výuky – několika podněty:

- Jak měřit kvalitu výuky na VŠ
- Jak měřit to, že jsme studenty naučili to, co jsme chtěli a zda se to měřit dá
- Chceme, aby na naší VŠ učili lidi z praxe (významné umělecké osobnosti)
- Chceme zachovat steliérový systém (zavedený za Bořivoje Srby) – systém mistr x žák

A shrnul témata/věty, které se jako červená nit táhnou dosud všemi diskusemi:

- Nedostatek prostoru pro zpětnou vazbu
- Nedostatek vytváření prostoru pro tuto zpětnou vazbu
- Pedagogové dávají nedostatečnou zpětnou vazbu studentům
- Nedostatečná orientace pedagogů v současném dění (netrenedech apod.)

Šimon Peták a doc. Zetel poreferovali o jejich zkušenostech ze zahraničních pobytů (Š. Peták píše disertaci na téma: Jak se učí dramaturgie na jiných evropských VŠ školách), která je různorodá.

Zazněli tyto zásadní připomínky ke kvalitě výuky (především směrem k výuce režie a dramaturgie):

- Pedagogové ve své výuce pomlouvají nebo jinak dehonestují své kolegy pedagogy nebo dokonce i studenty jiných obor nebo ročníků
- Některé přednášky jsou neustále začátkem něčeho nového, co není dokončeno
- V obsahu přednášek dochází k dublování obsahu
- Semináře s povrchním přehledem pedagoga nejde se do hloubky
- Výuka formou historek

Do výuky to lidské (např. historiky) tam patří, ale pokud to stojí na něčem, co má pravidla a koncepci.

Na elitní škole chci elitního pedagoga – požadavky, které se kladou na studenty se mají klást i na pedagoga.

Byla otevřena otázka existence ateliérové výuky – je výše uvedené problémem

ateliérové výuky?

- Existence ateliéru může být dobrá, kdy každý může mít jiný koncept a směřování, což je o těch lidech – zrušení ateliéru neřeší ty lidi!
- Kritérium kvality není o věku pedagogů
- Problém je, že někteří pedagogové jsou tu již léta a na jejich výuce se nic nezměnilo, nikam se neposunuli (zazněla zkušenost z DAMU, kde chtějí nastavit výběrové řízení na vedoucího ateliéru po 5 letech)
- Problematika zaměstnávání pedagogů a řetězení smluv a smlouvy na dobu neurčitou.

Doc. Strnad vysvětlil způsob a metodu akreditací studijních programů a průběžné připomínkování akreditačního spisu, když zjistíme, že něco nefunguje nebo je někde chyba, tak se to průběžně upravuje/opravuje.

Taktéž promluvil o výhodách / nevýhodách ateliérové výuky (po půl roce změna ročníkového vedoucího). Taktéž informoval o probíhající analýze sylabů a výsledky jsou někde smutné a někdy OK. Prozatím nejsou všechny hotovy.

Je nezbytné nastavit sylaby tak, aby jasně definovali minimálně výstupy a aktivity v rámci jednotlivých předmětů neb spousta výuky je provázána mezi více ateliéry a pokud nejsou sylaby dodržovány, pak nelze včas reagovat na propojenou výuku napříč ateliéry a pak vznikají nevraživosti a osočování z nečinnosti.

Jana Uhyrková informovala, že iniciovala setkání všech studentů dramaturgie napříč ateliéry ke vzájemné diskusi a už něco proběhlo a informovala i pozvala pedagogy a jen u odesílání mailu měla pocit viny, že je kritická k pedagogům. Jedním důvodů byla i absence debaty mezi pedagogy i studenty dalších ateliérů. Odezva na tuto iniciativu mezi studenty je prý velmi pozitivní, takže budou v setkávání pokračovat i nadále.

Touto iniciativou se inspirovala studentka herectví, která zvažuje realizaci takového setkání i napříč hereckými ročníky.

Na dotaz tajemnice DF, zda kdyby by se udělalo přímé setkání ohledně kvality výuky studentů ateliérů herectví, přišli by? Zazněla odpověď – ano.

Je primární to, aby člověk uspěl v profesi v nějaké instituci nebo je to otevřený prostor k tomu, aby člověk hledal sám sebe, našel svůj vnitřní hlas, aby se kultivoval, obohacoval sám sebe bez toho, aniž by to mělo jasnou definici v nějaké profesi, jak je tedy vedený dialog s tím, jestli je ten obraz naplňován. Vztahové problémy pedagogů pramení z toho, že systém ateliérů trvá strašně dlouho. Je třeba změna! Problém není v systému, ale v lidech. Otázka je, je ten, který člověk, který tady učí, schopen přinášet živý obsah? Je stále v kontaktu s tím, co za život vytvořil? Umí pořád to, co před 10 lety? Některé ateliéry nejsou přístupné, nedá se do nich nahlédnout. Tady je také problém v systému.

Chyba systému je že umožní funkčnost takových pedagogů.

Problém je v systému a v odvaze (systém může být nějaký, dokud neseberete odvalu říct, že systém je špatný) a bez toho neobstojíte v praxi.

Hledáme řešení ne změnu (buďme zodpovědní) – změny nemívají vždy pozitivní dopad a hledejme správná řešení.

Musíme trvat na tom, aby od nás odcházeli lidé, kteří jsou sebejistí. Máme reagovat na požadavky trhu a připravovat studenty na něj tak, aby se vždy uplatnili – to ale ne vždy jde – ta škola má kultivovat prostředí, do kterého cílí, aby se nepřizpůsobovala poptávce, protože, když to budeme dělat, pak ztratíme exkluzivitu a budeme dodávat prefabrikáty a to nechceme.

Kultura, kdy se studenti s pedagogy baví kriticky začíná – mnohem těžší je naučit pedagogy s kritikou pracovat, když ji slyší.